

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Αριθμ. Πρωτ. 226

Άγιον Πάσχα 2010

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 51

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ ΙΣΤΙΑΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Πρός
Τόν Ἱερό Κληρο καί τόν εὐσεβῆ Λαό
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Τέκνα μου ἀγαπητά,

Χριστός Ἀνέστη !

Ἀγαλλίαση καί εὐφροσύνη πλημμυρίζουν τήν ὑπαρξή μας, αὐτή τήν σωτήρια καί φωταυγῆ νύκτα, κατά τήν ὁποία ἡ ἔγερση τοῦ Χριστοῦ ἀπό τόν Τάφο σημαίνει τήν τελειωτική συντριβή τοῦ θανάτου, τοῦ ἔσχατου ἐχθροῦ τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἀκούσαμε πρῖν ἀπό λίγο, στό Ἑωθινό Εὐαγγέλιο, τόν ἱερό Εὐαγγελιστή Μάρκο περιγράφοντα τή συγκλονιστική ἐμπειρία τῶν μυροφόρων γυναικῶν, οἱ ὁποῖες εἶναι μάρτυρες τοῦ θαύματος τῶν θαυμάτων, τῆς Ἀναστάσεως δηλαδή τοῦ Σωτήρος μας, καί Εὐαγγελίστριες τῶν ἀγίων Ἀποστόλων.

Γυναῖκες θεόφρονες, γοητευμένες ἀπό τό πνευματικό ἄρωμα τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ, ἔδραμον ὀπίσω Του, μέ τέτοια λαχτάρα, πού ἀπόλυτα θά τοὺς ταίριαζε ἡ ἀνάλογη ἀναφορά στό Ἄσμα τῶν Ἀσμάτων: «Μῦρο πού κενώθηκε εἶναι τό ὄνομά σου, Κύριε· γι' αὐτό

σέ ἀγάπησαν οἱ νεάνιδες καί ἔτρεξαν πίσω σου, αἰχμάλωτες ἀπό τήν οὐράνια εὐωδία τῆς ὁσμῆς σου· καί δέν σέ ἀκολούθησαν μόνο, ἀλλά καί σέ εἴλκυσαν, σέ τράβηξαν μέσα στίς καρδιές τους καί κεῖ σέ κράτησαν τυπωμένο μέ τήν ἀγάπη τους». (Ἄσμ. α', 3-4).

Αὐτές οἱ γυναῖκες, γηραιές πλέον στήν ἡλικία, ἀλλά νέες στήν καρδιά, πού ἀκολούθησαν τό Χριστό σ' ὅλη τήν ἐπί γῆς πορεία Του, δέν Τόν ἐγκατέλειψαν οὔτε στό θάνατό Του. Ἡ ζωή τους μπορεῖ καί πάλι νά περιγραφῆ μέ τά λόγια τῆς Νύμφης τοῦ Ἄσματος τῶν Ἀσμάτων «Βρῆκα αὐτόν πού ἀγάπησε ἡ ψυχή μου· ἐκράτησα αὐτόν καί δέν ἀφήκα αὐτόν» (Ἄσμ. γ', 4). Γι' αὐτό, ἐπειδή ἀγάπησαν ὀλόκαρδα τό Χριστό, εἶχαν καί αὐτή τήν ἀνεκτίμητη θεία ἀντάμειψη.

Ὅρθρου βαθέος, ἔρχονται στό μνημεῖο τοῦ Ἰησοῦ, φέρουσαι ἀρώματα καί χέουσαι δάκρυα. Ἀρώματα, γιά νά ἀλείψουν τό νεκρό σῶμα τοῦ Κυρίου· δάκρυα, γιά νά ἐκφράσουν τήν θερμή ἀγάπη πρὸς τόν Διδάσκαλο.

Κί' ἐκεῖ, συναντοῦν λευκοφορεμένο Ἄγγελο πού τίς χαροποιεῖ μέ τήν πιό χαρμόσυνη εἶδηση· Ἐκεῖνος πού μέ κλάματα ζητεῖτε, τούς εἶπε, ὁ Ἰησοῦς ὁ Ἐσταυρωμένος δέν εἶναι ἐδῶ! Ἠγέρθη! Γι' αὐτό παύσατε τά δάκρυα καί μή φοβεῖσθε, ἀλλ' ὑπάγετε, «εἶπατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ καί τῷ Πέτρῳ» ὅτι θά Τόν δοῦν καί θά Τόν συναντήσουν, ὅπως τούς προεῖπε, στήν Γαλιλαία (Μάρκ. στ', 7).

Γεμάτες χαρά ἔτρεξαν καί εὐηγγελίσαντο τοῖς μαθηταῖς τό Πάσχα τό μυστικόν, ὅπως ψάλλει χαρακτηριστικά ἡ ὑμνολογία μας. Καί ἀξιώθηκαν καί οἱ ἴδιες νά δοῦν καί νά προσκυνήσουν ἀναστημένο, Ἐκεῖνον πού ζητοῦσαν προηγουμένως νά περιποιηθοῦν ὡς νεκρόν.

Ἡ ὁμολογία καί ἡ κατάθεση τῆς ἀναστάσιμης μαρτυρίας καί ἐμπειρίας τους, στερεώνει ὅπωςδήποτε καί τή δική μας καρδιά στήν πίστη τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας καί στή δική μας ἐκ νεκρῶν ἀνάσταση, κατά τήν δευτέρα παρουσία Του, γιατί ὅπως θεόπνευστα γράφει καί ὁ Ἀπόστολος Παῦλος «Χριστός ἐγερθεῖς ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχή τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο» (Α' Κορ. ιε', 23). Ἀπαρχή τῶν κεκοιμημένων, πρώτη δηλαδή συγκομιδή τῶν πεθαμένων μέ τήν Ἀνάστασή Του, ὁ Χριστός. Κατόπιν, κατά τήν δευτέρα παρουσία Του, θά ἀναστηθοῦν ἐν δόξῃ, ὅσοι εἶναι τοῦ Χριστοῦ. (Α' Κορ. ιε', 23).

Ὅσοι, λοιπόν, πιστοί καί ὅσοι ἐλεύθερα ἐπιλέξουμε νά εἴμαστε δικοί Του καί μαζί Του, σκιρτώντας ἀπό δικαιολογημένη καί ἀπερίγραπτη ἀναστάσιμη χαρά, ὑμνολογοῦμε μ' ὅλη μας τήν

δύναμη τόν αίτιο, τόν μόνο εὐλογητό, τόν ὑπερένδοξο καί ἀληθινό Θεό μας, πού μᾶς χάρισε τήν περίλαμπρη αὐτή νίκη (Α' Κορ. ιε', 57).

Ὅσοι πιστοί, λαχταροῦμε νά κοινωνήσουμε τήν σάρκα καί τό αἷμα Του, γιά νά ζήσουμε μαζί Του αἰώνια.

Ὅσοι πιστοί, ἀρνούμαστε τό ἀπαξιωτικό τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου μήνυμα, πού κάποιοι, ἐκτός λογικῆς καί τελείως ἀδιάντροπα, διακηρύσσουν· τό "φάγωμεν καί πίωμεν, αὐριον γάρ ἀποθνήσκομεν".

Ὅσοι πιστοί, ἀγωνιζόμαστε νά μὴν ἀμαρτάνουμε καί νά μετανοοῦμε.

Ὅσοι πιστοί, συντονίζουμε τό νοῦ καί τήν καρδιά μας μ' ἐκεῖνα τῶν ἁγίων μυροφόρων γυναικῶν.

Τέτοιος ἀφοσιωμένος καί ἀθόρυβος καί σεμνός, πιστός ἀγωνιστής ὑπῆρξε καί ὁ ἐπί εἴκοσι ἑπτὰ καί πλέον ἔτη Ποιμενάρχης μας, ἀείμνηστος ἤδη προκάτοχός μου, κυρός Χρυσόστομος ὁ Α'.

Τόν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κοιμηθέντα Γέροντά μας καί Πατέρα μας, ἰδιαίτερος συγκινοῦσαν τά ἅγια αἰσθήματα τῶν μυροφόρων γυναικῶν, ὅπως καί τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ποῦχαν τήν τόλμη νά κηδεύσουν τό σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

Μέ τίς ἀκοίμητες πρεσβεῖες τους, ἄς ἀναπαύεται ἡ ψυχή του στήν ἀγκαλιά τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου μας. Καί μεῖς, διά τῶν ἐξ οὐρανοῦ πλέον παρεχομένων ἁγίων του εὐχῶν, μέ προθυμία καί σπουδή καί δάκρυα ἄς μὴν παύσουμε νά ζητοῦμε, νύχτα καί ἡμέρα, Αὐτόν πού πρῶτος μᾶς ἠγάπησε, Αὐτόν πού ἀξίζει νά λατρεύει ἡ καρδιά μας.

Σᾶς ἀσπάζομαι, ἐν φιλήματι ἁγίῳ, ἀδελφοί καί συλλειτουργοί καί τέκνα περιπόθητα. Χαίρετε πάντοτε!

Χριστός Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Μέ πατρική ἀγάπη

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

ὁ χαριώδης χριστός

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ἡ παροῦσα νά ἀναγνωσθῆ, ἀργά καί καθαρά, τή νύχτα τῆς Ἀναστάσεως.